

Доналд Трамп преузима председничку дужност. То је добро – јер ће сада морати да делује, а не само да твитује. А с друге стране, много тога остаје непредвидљиво, сматра Петер Штурм из Франкфуртер алгемајне цајтунга.

Време транзиције (власти у САД) одувек је трајало веома дуго, то је традиција коју дугујемо временима у којима се путовало поштанским кочијама. Али овога пута сигурно је да су многи ван САД желели да председник који је изабран у новембру преузме дужност раније. У том случају сигурно не би сада било те мучне несигурности око тога шта Доналд Ј. Трамп заиста смера са својом земљом и са светом. Његовом превеликом егу сигурно би годило да се због њега промени та традиција дуге транзиције.

Трамп данас постаје председник, а ми не знамо ништа. Комуницирао је и превише, али увид у његов политички концепт – под условом да га има – о томе шта следи након освајања Беле куће, остаје у домену непознатог. Притом би било би погрешно исмевати његове изјаве под тврдњом да ово или оно није реално, па да се то онда и неће догодити.

Проблем је то што амерички председник, већ и самим својим изјавама у интервјуима, креира стварност – односно мења је. То важи на пример за његове примедбе о НАТО. С једне стране, Северноатлантски савез је „застарео“, а с друге му је заиста важан. Такве ствари позивају противнике НАТО да испробају све што могу да ураде, а да не буду кажњени. Та повезница морала би да буде јасна и „интелектуално простијој души“.

Многи бизнисмени сматрају да могу да буду бољи политичари, а Трамп себе види као највећег. Али постоји разлика кад се декретима „влада“ у неком предузећу и кад се иницира доношење одлука у итекако комплексној творевини по имену „држава“. Фирме делују у једном, одређеном сектору и не морају много да се бринути о другим подручјима. У политици је све повезано – и то није само глупа фраза слабића који не воле да доносе одлуке.

Многе ствари у Америци могу се, а можда и морају, поставити другачије – другачије него што је то радио председник Барак Обама. Притом се можемо само надати да ће бити људи који ће енергију супер-ега усмерити у колико-толико прорачунате стазе. У супротном, ми свет за четири (или осам) година, нећемо препознати.

(Дојче веле)